

Lesz-e barack?

Lázár Mihály felvétele

Nyolcvan hektárnyi barackost megmetszeni, nem megy egyik napról a másikra. Az optimális tavaszi időt ezért nem tudják kivárni a Szatymazi Finn–Magyar Barátság Tsz-ben. Január első napjaiban elkezdtek, s a nagy hidegek idején is csak kétheti szünetet tartottak. Naponta húsznál többen csatogtatják az ollót, fűrészelik a nagyobb, beteg ágakat. Jobbára a felső ágakat hagyják meg, mert abban reménykednek, hogy ezek rügyeit kevésbé károsította a mínusz 20 fok alatti fagy. Nehéz még felbecsülni a károkat, de közepes termésnél jobbra aligha számíthatunk. Képzünk: Szel Pálné és Király János iparkodik az őszibarackosban, egy fáért tíz forint jár, sok gallyat el kell csippenteni, hogy kijöjjön a tisztességes „napszám”

Jó együttműködés

Tegnap tanácskoztak a Szeged Városi Tanács és a Szeged városi KISZ-bizottság vezetői. Értékelték az 1986. évi munkát, majd az ez évi feladatokról tárgyaltak. A munkamegbeszélésen Papp Gyula, a városi tanács elnöke és Tóth Tamás, az ifjúsági szövetség városi bizottságának első titkára tájkoztatót tartottak várospolitikai kérdésekről, ezen belül az ifjúsági mozgalom és a tanácsi apparátus közös teendőiről.

A hétfői tanácskozás az évek óta hagyományosan jónak minősíthető együttműködés konkrét bizonyítéka. A közös politikai munkák közül súlyponti témaként szerepeltek a városért végzendő társadalmi munkák, a környezetvédelem, az ifjúsági ház tevékenysége, és a lakás-kérdés megoldásának lehetőségei.

Rajtunk múlik!

A „ha nem vesszük észre, akkor nincs is” szemlélet korábban sem sok jót hozott, napjainkban pedig egyre inkább bizonyítódik kártékony volta. Társadalmi és gazdasági életünk jó néhány torzulása figyelmeztet arra, hogy a létező, de tudomásul venni nem akart, negatív jelenségek végül is „kivereszkik maguknak” azt, hogy foglalkozunk velük — oldjuk meg azokat a problémákat, amelyeket jelentenek. Minél tovább néztük el, hallgattuk el, annál nehezebb lecke lesz a megoldás keresése, s annál többre kerül. Amit a saját bőrünkön érzünk. Ezt elkerülendő, nyitabb szemlélettel kell szembenéznünk a gondjainkkal.

Nyitlabban kellene beszélni például arról, hogy manapság, sajnos, egyre szélesebb körben érezhető bizonyos tévováság, képtelenség, elbizonytalanodás, siránkozás vagy nemtörődömiség. Vannak, akik teljesen pesszimistán ítélik meg helyzetünket, helyzetüket (történelmi tenyészetű magyar népkör?), vannak, kik csak a köz dolgait látják sötétben és „kiábrándultan”, elhúzódnak annak közeléből, s vannak, akik közösségi és egyéni sorsukat illetően is elbizonytalanodtak. Akár szépítjük, akár nem, tény: gyarapodott a kételkedők, a tévovázók, a fásultak száma. Az olyanoké, akikről azt lehet hallani, hogy: nem látom én ennek a sok gondnak a megoldását, nem rajtam múlik ez; nem tesz más se semmit, én se teszek; hiába teszek én egyedül, ha más nem; ha tennek, sem lennék jobb vele; minek pont én törjem magam; majdcsak lesz valahogy. Ilyen és hasonló magyarázkodásokkal, sajnos, sokan vonulnak ki mostanában a közös és egyéni boldogulásunkért, gyarapodásunkért tenni akarók sorából. Pesszimistán, siránkozva, kételkedően, vitatkozva, kivárára számítgatva, saját érdekeket védelmezve, vagy semmivel sem törődve húzódnak el a cselekvéstől.

Pedig egyre kevésbé engedhetjük meg magunknak, hogy ne vegyük észre: a kételkedők, a siránkozók, a tévovázók, az ambícióvesztettek, a tennivalókból nem a lehetőségeik és képességeik szerint vállalkozók vannak. A jövő felé csak a bizakodók és cselekvők útja visz. Azoké, akik vállalni, tenni szeretnének, mert hisznek abban, hogy csakis cselekvéssel lehet előbbre jutni. Felvállalva olyan tetteket és konfliktusokat is, melyek éppen a bizonytalankodókkal, a számítgatókkal, a munkához nem megfelelő módon hozzáállókkal ütközhetnek.

Mindennapos, apró ütközeteket kell megvívni. Felmérve és vállalva a realitásokat — például a szerényebben élés gondjait, a több munkát, a jobb lehetőségekért való hadakozás szükségességét — kell meg- és feloldalni az ellentmondásokat. A helyi konfliktusokat csak emberközlésben oldhatjuk meg: vitázva, vál-

lalkozva, cselekedve! Mindenekelőtt a visszahúzó erők és tényezők ellen. Vállalkozva például a vitára, a lemaradók noszogatósára, meggyőzésére, aktívabb tevékenységre serkentésére. Nem tűrni szó nélkül munkatársak körében a lazások munkamorálját, lezserséget, rendtelenséget. Tenni az ellen a „stílus” ellen, miszerint „kéz kezet mos; ma én nézek félre neked, holnap te nekem”. Leleplezni az egyéni haszonserzést célzó összefonódásokat, korrupciókat. Rápirítani a kötelességmulasztókra, a pazarlókra. Szót emelni azért, hogy ne legyen elvtelen béregyenlődség, ne becsüljük le a szakértelmet és a tisztességesen végzett munkát. Szorgalmazva azt, hogy aki a követelményeknek nem akar vagy nem tud megfelelni, annak máshol a helye. Hátráltatják a jobb munkavégzést és a hatékonyabb tevékenységgel megteremtett gyarapodásunkat, jobb lehetőségeink, jobb életünk megteremtését.

Amihez a jövőbe vetett saját hitünk mellett igenis szükség van arra, hogy naponta vállaljuk a konfliktusokat, lépünk fel a negatív morális jelenségekkel szemben is. A saját ambícióinkat, bizakodásunkat, erkölcsi tartásunkat erősítve, próbáljuk reménykedőbbre formálni a szemléletmódot! Hiszen csak azzal szolgálhatjuk a jövőt! Akarjunk, merjünk, legyen alapunk szólni, tenni érte! Saját környezetünkben, saját munkahelyünkön mérve fel elsősorban a realitásokat, látni, tudni, hogy mit kell, lehet javítani, és hogyan. Emberközlésben, konkrétan segítve az MSZMP KB 1986. novemberi határozatában megfogalmazottak megvalósulását, miszerint: „A becsületesen élő és dolgozó túlnyomó többség segítségével, a törvényes eszközök alkalmazásával határozottan kell védeni a társadalmi tulajdont, felelősségre kell vonni a munkájukat elhanyagoló, a kisebb és a nagyobb közösségeket megkárosító, a törvényeket, szocialista normáinkat megsértő személyeket.”

Mindezt azért, mert — mint a határozatban a KB hangsúlyozza — legfontosabb feladat az elfogadott gazdaságpolitikai célok és termelőirányzatok megvalósítását szolgáló szemléleti és cselekvési egység megteremtése, a társadalmi aktivitás kibontakoztatása. Ami nemigen sikerülhet akkor, ha nem vesszük észre és nem próbáljuk visszaszorítani időben a negatív jelenségeket, a haladást gátló tényezőket. Amik vannak és jó néhány már „ki is verekedte magának”, hogy foglalkozunk velük. Akár azonnal kezdhetjük a pesszimistáknál, a bizonytalankodóknál, a nemtörődömöknél, a kivárára számítgatóknál, vagy a visszahúzódba vegetálóknál. Ki-ki a saját környezetében — konkrétan.

Szabó Magdolna

A kislakást keresik

Jó szeizmográfja az ingatlanforgalom a városépítésnek. Sok mindenre lehet következtetni a kereslet-kínálat törvényéből. Kiderül például, hogy melyik városrészen építkeznek szívesebben a szegediek, mekkora lakásban szeretnek élni... A szabadpiaci ingatlanforgalom ezúttal is sok érdekességgel, meglepetéssel szolgál. Az INLAK-nál szerzett információk segítségével haladjunk sorjában.

Örömmel adhatok hírt, hogy a szabadkereskedelemben — általában — megállt az összkomfortok árának emelkedése. Az elmúlt esztendőben évente kb. 1000 forinttal növekedett a lakások tarifája — négyzetméterenként. Tavaly ezt már nem tapasztalták a szakemberek, aminek sokféle magyarázata lehet. Sok embernek csökkent a jövedelme. Telítődik a lakáspiac, rohamosan zuhan a panel népszerűsége és mivel hagyományos módon jóval kevesebb otthon készül el, mint házgári technológiával, az emberek nem mozdulnak. Legkeresettebb a másfél, illetve kétszobás lakás — bármilyen technológiával készült is.

No, persze nem azért népszerű a kislakás, mert a nagyban kényelmetlenül éreznék magukat a tulajdosok. A vásárlók széles tegeitene a horribilis lakásárák miatt általában csak a 40–50 négyzetméteresre van pénzük. A kis alapterületű otthon mindig el lehet adni. Különösen akkor jó üzlet, ha magas az OTP-részlet. A kislakások paneles kivitelben is kelendők, míg a tágasabb beton-otthonok nehezebben találnak gazdára. Hamarabb megveszik a téglablokkos épületben a negyedik emeleti komfortot, mint a második szinten levő paneles összkomfortot. Részben a magas üzemelési költségek miatt sok helyen eladó a nagy alapterületű lakás. Amilyen módon a szülők, a gyerekek otthonteremtéséhez próbálnak anyagi segítséget nyújtani.

A négyzetméterek tarifája övézetek szerint változik. Régebbi lakótelepeken, mint Tarjánban, többet kérnek

Ingatlanforgalom a szabadpiacon

a lakásért, mint Rókuson. Ez érthető, hiszen a hiányzó infrastruktúra csökkenti az összkomfortok értékét. Legdrágábban Újszegeden, Tarjánban, Felsővároson adják-veszik a lakásokat. Néhány ár a vásárlások forgatagából: az Alsó Kikötő soron 49 négyzetméter 609 ezer, a Sárosi utcában (Északi város) 49 négyzetméter 550 ezer forint. Makkosházán a Gát utcában 35 négyzetméter 450 ezer, Újszegeden téglablokkos házban a Közép fasorban 50 négyzetméter 630 ezer, Csongrádi sugárúton panel 53 négyzetméter 650 ezer, Tarjánban a Budapesti körúton 72 négyzetméter 880 ezer forintért kelt el. Legkevesebért, 10 ezer forint négyzetméterenkénti áron a szőlői házgár termékeit tudták eladni.

Kíváncsi voltam, az új adórendelet miképp befolyásolja a magánházak adásvételét. Nos a jogszabályok piaci hatását egyelőre még nem lehet felmérni. Ettől függetlenül, hogy az egymillió forint érték feletti családi házakat nehéz eladni. Akinek egymilliója van, hitelekkel felvértezve, inkább építkezni kezd. A kertés magánházakból a keresletnél nagyobb a kínálat. Bizonyos övezetekben eladhatatlanok a nagy alapterületű angol típusú társasházakkal együtt.

Nem mennek a nagy készpénzeket igénylő tranzakciók, de a nehezebb gazdasági körülmények között is sokan akarnak telket venni, házat építeni. Legtöbbször az álmok és a lehetőségek messze esnek egymástól, ott keresik a házhelyet, ahol nincs osztás, vagy eladó szabad porta. A piaci tapasztalat szerint leginkább az újszegedi, alsóvárosi és a belvárosi telek iránt érdeklődnek. Mérsékelt a kereslet Dorozsmán, Tápén, Algyón. Állagosan jelenleg a házhely 150–300 ezer forint. Ezt a tarifát csak a nagyobb állami telekinálattal lehetne letérni. Sajnos a tanácsok-nak nincs elegendő pénzük, hogy nagy területen közmű-

vesítsék a házhelyeket. Tanácsai lakást is többen leadnának, ha volna elegendő olcsó építési telek, hiszen a használatbavételi díj ötszörösét kapják vissza a bérlők.

Elapadt a garázspiac, Tarjánban üres gépkocsitárolók várnak gazdára. A Belvárosban, ahol nincs hely a garázsépítésre, továbbra is nagy pénzeket kérnek a kocsik szállásához. Örvendetes, hogy az INLAK megkezdte a társasházak építésének szervezését. A Szilléri sugárúton 23 lakásos házat 11 ezer 500 forint négyzetméterenkénti áron húznak fel. Sajnos a hagyományos kivitelezéshez továbbra is hiányoznak a munkások. Halász Miklós

Újítási verseny

A nagy októberi szocialista forradalom 70. évfordulója tiszteletére a szocialista munkaverseny keretében a Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa, az Iparjogvédelmi Egyesületek Csongrád Megyei Szervezete, a KISZ Csongrád Megyei Bizottsága, a Csongrád Megyei Mezőgazdasági Szövetkezetek Szövetsége és az Országos Találmányi Hivatal a megyénkben dolgozó munkahelyi kollektívák, szocialista brigádok, műszakiak és munkások részére 1987-re újítási versenyt hirdet.

A verseny meghirdetésével azt a célt kívánjuk szolgálalni, hogy az újítómozgalomban levő lehetőségeket mozgósítsuk, ezzel is továbbfejlesztve a politikailag és gazdaságilag egyaránt fontos újítómozgalmat. Ezt igényli a népgazdaság, amikor a korábbi bonyolultabb feladatok várnak megoldásra mind az ipar, mind a mezőgazdaság területén. Különösen fontos a termelőerők továbbfejlesztése, a termelékenység fokozása, a hatékonyság növelése, az energiahordozók ésszerű, takarékos felhasználása, az importanyagok felhasználásának csökkentése, a gazdaság export fokozása. Mind ehhez egy jól szervezett újítómozgalom, az újítók széles tábora igen nagy segítséget adhat a vállalatoknak, gazdaságoknak.

Az újítási verseny keretében számítunk a megye vállalatai, gyárjai, gazdasági kezdeményező, versenyt szervező munkájára, az újító-feltaláló tevékenység fokozott támogatására, különösen a szocialista brigádok, újító kollektívák, továbbá a nők és a fiatalok

bevonására. Az ifjúság az újítási verseny kibontakoztatásával is szolgálja „A jövőnk a tét” elnevezésű politikai akciót.

A verseny irányuljon az újítási feladattervek megfogalmazására és teljesítésére, az újítások széles körű üzemi hasznosítására. Újítási napok, vagy hónap keretében javítsák az újítási tevékenységet népszerűsítő propagandamunkát, az újítómozgalmat akadályozó tényezők elhárítását, az újítók és feltalálók anyagi elismerés mellett népszerűsítését. Ötlet- és újítási börzék szervezésével tegyék széles körűvé a dolgozók részvételét a gazdasági, műszaki feladatok megoldásában, a másutt már alkalmazott újítások bevezetésében.

Felkérjük a vállalatok, gyárak, mezőgazdasági szövetkezetek és állami gazdaságok vezetőit, hogy a munkaverseny eredményei-vel verseny sikere érdekében, nek értékelésében,

KISZ Csongrád Megyei Bizottsága,
Magyar Iparjogvédelmi Egyesület Csongrád Megyei Szervezete,
Csongrád Megyei Mezőgazdasági Szövetkezetek Szövetsége,
Országos Találmányi Hivatal,
Szakszervezetek Csongrád Megyei Tanácsa

Tározógát

Több százmillió forint értékű munkát végeznek az idén a bős–nagygyarosi vízelvezési rendszer építkezéseinek az Eszák-dunántúli Vízügyi Igazgatóság brigádjai. Egyik legfontosabb teendőjük a Dunakiliti fölött kialakított tározótó jobb oldali gátjainak megépítése. A tározótó vízfelülete 60 négyzetkilométer lesz, hasonló nagyságú, mint a Fertő tó magyar oldalon levő része, átlagos vízmélysége pedig 6–8 méter. Üdülési, pihenési, idegenforgalmi hasznosítására külön terv készül, amelyen már dolgoznak a magyar és a csehszlovák tervezők.

A 27 kilométer hosszú gát első néhány kilométeres szakaszát a győri brigádok már elkészítették, ebben az évben pedig meggyorsítják az építést, és már csehszlovákiai területen is dolgoznak. A gátakkal párhuzamosan kiépítik a 30 méter fenékszélességű szivárgó csatornát is, amelynek feladata a kiszivárgó víz elvezetése, hogy az ne okozzon belvizeket a térségben. A munka arányaira jellemző, hogy a gátak koronaszélessége hat méter, s magasságuk is jóval meghaladja azokat, amelyek a Szigetközöt védik a Duna árvízétől.

A győri vízügyesek Rajka térségében az idén ugyancsak megkezdik azt a munkát, amelynek célja, hogy biztosítsák a Mosoni-Duna állandó vízutánpótlását.

Az ipar helyzetéről

Ma, kedden délután 1 órakor a PM Bevételi Főigazgatóság épületében (Londoni körút 13.) a Magyar Közgazdasági Társaság Csongrád megyei szervezete ipari szakosztálya szervezésében Varga Béla, az Ipari Minisztérium közigazgatási főosztályvezetője iparunk helyzetéről és a középtávú fejlesztési elképzelésekről tart előadást.